

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Heste, den Tanke er i hvert Fald ingenlunde fremmed for Regeringen.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Det vil sikkert være naturligt, at jeg ved denne Lejlighed giver nogle saglige Oplysninger om forskellige Forhold inden for Handelsministeriets Omraade og samtidig prøver paa at besvare de Forespørgsler og den Kritik, der er fremkommet under Debatten her.

I de første Maaneder efter Befrielsen lykkedes det kun at tilvejebringe en forholdsvis beskedent Indførsel af Varer, medens den danske Eksport navnlig af Levnedsmidler ret hurtigt kom i Gang. Denne Udvikling medførte, at vi i Løbet af 1945 oparbejdede et ret betydeligt udenlandsk Tilgodehavende; i Maanederne Maj til December 1945 havde vi saaledes en Mereksport paa ca. 210 Mill. Kr. I indeværende Aar har Tilførselsmulighederne imidlertid været væsentlig bedre, dels har Leveringsmulighederne for vort Hovedleverandørland, England, været større, dels har vi ved Afslutning af en lang Række Handelsaftaler med andre Lande faaet tilvejebragt betydelige Muligheder for Tilførsel af vigtige Varer. Der er saaledes for indeværende Aar afsluttet Handelsaftaler med andre Lande end England, som vil give Mulighed for Indførsel af Varer paa rundt regnet 800 Mill. Kr., og selv om man maa regne med, at ikke alle disse Varer vil blive leveret inden for Aftalernes Gyldighedsperiode, er der dog derigennem tilvejebragt et godt Grundlag for Import.

Jævnside hermed har man haft en relativ liberal Bevillingsudstedelse paa Sterlingomraadet. Resultatet er derfor blevet, at man i de første fem Maaneder af indeværende Aar har haft en Indførsel paa i alt 835 Mill. Kr. mod en Udførsel paa 482 Mill. Kr., eller en Merimport paa ca. 353 Mill. Kr., hvilket ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Gennem denne Merimport er det Tilgodehavende, som vi oparbejdede i den første Tid efter Befrielsen, blevet forbrugt, og vi har saaledes ikke i Dag Valutaressourcer til Raadighed, tværtimod er vor Stilling den, at vi har en ikke ubetydelig Gæld til Udlandet for indkøbte Varer.

Under saadanne Forhold er det klart, at man er nødsaget til at have Haand i Hanke med Vareindførselen paa en saadan Maade, at man sikrer sig, at man kan skaffe sig Betalingsmuligheder for Indførsel af de Varer, der er nødvendige for Produktionen

og det paakrævede Forbrug, og har vi ikke Penge nok til at betale en uindskrænket Vareindførsel, og det har vi ikke, er vi nødsaget til i første Række at indføre de Varer, som er nødvendige for os.

Det siges af og til, at den relativt frie Import har medført Anvendelse af udenlandsk Valuta til Indkøb af Luksusvarer og andre Varer af ikke særlig nødvendig Karakter, og at vi derfor har anvendt en betydelig Del af vore udenlandske Deviser til Varekøb, som ikke var nødvendige, og det er jo ogsaa sagt af flere ærede Talere i Dag. Imidlertid er Forholdet det, at langt de største Vareposter i vor Indførsel udgøres af Varer, der er absolut vigtige for Landets Forsyning. Jeg skal saaledes nævne, at der i de fem første Maaneder af indeværende Aar er blevet indført Brændselsstoffer for 146 Mill. Kr. og Tekstilvarer for ca. 132 Mill. Kr., herunder overvejende Spindestoffer, Garn og Metervarer. Vi har indført Foderstoffer for 62 Mill. Kr., Gødningsstoffer for 34 Mill. Kr., Jern, Staal og Metaller for 91 Mill. Kr. Den saakaldte Luksusimport har ikke haft det meget betydelige Omfang, som man har ment. Jeg kan nævne, at af Landets samlede Import i Perioden fra Maj 1945 til April 1946 var der 68 pCt. Raavarer og Halvfabrikata og 32 pCt. Forbrugsvarer, medens Importen til Sammenligning i 1938 bestod af 66 pCt. Raavarer og Halvfabrikata og 34 pCt. Forbrugsvarer. Det vil deraf ses, at der ikke er sket nogen ugunstig Forskydning i Forhold til det Aar før Krigen, som jeg nævnte, 1938.

Det er desværre ofte saaledes, at de Raavarer, som vi maa lægge størst Vægt paa at faa tilført vort Land for at holde det danske Produktionsliv i Gang, kun kan stilles til Raadighed i begrænset Omfang fra Leverandørlandene. Det er en almindelig kendt Sag, at vi ligesom en Række andre Lande har de største Vanskeligheder med at opnaa Kulleverancer fra Udlandet i det Omfang, som vi gerne vil have det. Der er ogsaa store Vanskeligheder forbundet med at faa tilført Landet de nødvendige Kvantiteter af Tømmer og Træ. Vor Raavareforsyning har saaledes som Helhed været bestemt af de Leveringsmuligheder, der har været i Udlandet, medens den ikke har været begrænset gennem den Import, der har været tilladt af andre og mere forarbejdede Varer.

Jeg kan her nævne, at Importen af nogle for Danmark saa vigtige Varer som Foderkager og Oliefrø og som Kul er internationalt regulerede, nemlig henholdsvis af „Combined Food Board“ i Washington og